

 postkortet

John-Daniels 1. brev til menigheten av Folkebladet

HALLELUJA, for en opplevelse!
Her følger et lite reisebrev fra en sogneprest i utlendighet!

JEG TAKKER MIN Gud for alle dere som gjorde det mulig for meg å være her i Kambodsja i tre måneder. Studiepermisjon, heter det visst.

Jeg spør: Er det vår kristne kulturarv som gjør at vi er så opptatt av å hjelpe andre? Spesielt i Kambodsja?

LANDET KAMBODSJA grenser til Vietnam, Laos og Thailand.

Jeg kom til tempelbyen Siem Reap i Kambodsja tirsdag 13. september om kvelden med kofferten full av godsaker:

■ To små kveitlappa fra Solbergfjorden

■ Brunost

■ Dobbelt vaffelkakejern

■ Blåbærsyltetøy av blåbær fra Brannskogmoan i Målselv

■ Tyttebær fra Dividalen (Johnny, du sei ikkje kor!)

■ Lefsa hennes Marit på Rundhaugen.

MIN DATTER Katrine kjøpte i vår Babel Gjestehus i Siem Reap.

På Babel har jeg bodd hele tiden. Babel har ikke blitt mindre kjent i byen Siem Reap etter at jeg kom hit.

DEN FØRSTE kvelden ble jeg møtt av et gedigent grillparty her på Babel. Og kveitlappan måtte også på grillen.

Alt jeg hadde med av godsaker ellers falt også i smak hos kambodsjanerne.

Katastrofe. Oversvømmelse også i Siem Reaps gater.

OG DU VERDEN hvor utadvendte og takknemlige disse kambodsjanerne er, og hvor godt jeg har blitt tatt imot. Her også.

Rart? Jeg er jo bare en mann som gjør så godt jeg kan!

DE TO FØRSTE månedene her regnet det nesten hver dag. En tredjedel av landet var oversvømmet i to-tre måneder og risavlingene ble ødelagt.

Det bor 14-15 millioner mennesker i Kambodsja, et land som er mindre enn Finnmark fylke. 70 prosent bor på landsbygda og 51 prosent av befolkningen er under 19 år.

Flere hundre tusen barn har ikke kommet seg til skole i denne tiden. Og rundt 500 mennesker har druknet.

Likevel er kambodsjanerne smilende og vil klare hverdagen.

ETTER 14 DAGER var 15 studenter fra Norge også kommet til Kambodsja for å bo på Babel (av disse ei jente fra Målselv, ei jente fra Salangen og en voksen ungdom fra Sørreisa).

Disse studentene studerer ansvarlig turisme.

Dette er et studium i reiseliv. Hotellhøgskolen i Stavanger står for studieopplegget og sender lærere fra Stavanger for å undervise her.

KATRINE VAR den som hadde ideen til dette studieopplegget og registrerte det under navnet Globalstudies.

Dette er Katrine sin første klasse og alle studentene har blitt helt forelsket i landet og folket.

STUDENTAN HAR opplevd masse. Og jeg har vært med på det meste. Noe av det som vi har vært med på:

■ Fotballkamper mellom studentene og ungdommene på Sangkeum Center for Children (jeg måtte være dommer fordi de mente at det ble for mye «bråk» hvis jeg var på sidelinja).

Dette barnehjemmet er det mange heime som sponser gjennom Solhaugfond, både selve barnehjemmet og ungdomsprogrammet som dette barnehjemmet er så kjent for.

■ Fiksing og maling av to klasse-

rom på en skole utenfor Siem Reap.

■ Plukking av søppel i nærområdet til Babel. Fikk venner i Norge til å betale for dette. Det kom inn 11.000 kroner som nå blir brukt til å lage solide gulv i disse klasserommene.

■ Eg dro til hovedstaden Phnom Penh for å se på djevelskapen til Røde Khmer på 70-tallet. En tredjedel av befolkningen i tidsrommet 1975-1979 ble likvidert på grusomt vis.

Det gjør inntrykk å se minnesmerket hvor nesten 10.000 hodeskaller er plassert slik vi husker verden fikk se det på begynnelsen av 1980-tallet.

■ Tonle Sap, Sør-Øst-Asias største innsjø, hvor flyktninger fra Vietnamkrigen ennå bor i hus oppå båter og andre flytende farkoster.

■ Tempelbesøk, hvor Ankor Wat er det store. Vi snakker om verdens største religiøse byggverk, bygget som hindutempel, men overtatt av buddhistene.

■ Landminemuseet med en sterk dokumentasjon over den utstrakte bombinga og minelegginga Kambodsja har vært utsatt for.

I dag er faktisk Norge nummer to (etter USA) i verden av land som gjør mest og gir mest til rydding av landminer.

PLUTSELIG BLE det advent også her i Kambodsja.

Litt førjulstemning får vi til her også:

Adventsstake ble laget av bambus, lys er tent, adventssanger er sunget, gløgg, pepperkaker og pepperkakehus er laget.

Langt hjemmefra, men likevel det samme julebudskapet.

Det spiller ingen rolle hvor vi er henne og hvem vi er.

Julens budskap og forberedelsen til den store høytid kan vi alle være med på hver på vår måte.

NO SER EG fram til å komme hjem til hektiske førjulsdager i Øverbygda, og Amfi-gudstjenesten på 4. søndag i advent.

Så sees vi og høres snart.

John-Daniel Solhaug

Studenter. 15 studenter fra Norge studerer ansvarlig turisme ved Globalstudies i Siem Reap.

Fotball. Reisebrev-forfatteren måtte være dommer på kampen mellom studentene og ungdommene på Sangkeum Center for Children.

Hodeskaller. Djevelskapen til Røde Khmer.

Godsaker. Kveita forberedes for grilling.